

standige. hjælper vi dem i deres Kamp, hvis vi er dumme, gør vi Modstand.»

Af Englands 553 kvindelige Læger har 538 underskrevet Begæringen om politisk Valgret for Kvinder.

Vor Enquête om Kvindevalgretten.

Den Enquête, hvori en Række ansatte og betydelige Mænd fornylig overfor dette Blads Læsere har udtalt sig om Kvinders politiske Valgret har, som det kunde forudses efter dens hele Karakter, vakt en betydelig Opsigt hele Landet over. De fleste Blade har bragt større eller mindre Uddrag ledsaget af Kommentarer. Navnlig er Grev Frijs' Udtalelse bleven modtagen med al den Interesse, den fortjener.

Rent bortset fra Indholdet af de indløbne Besvarelser har disse glædet Redaktionen ved at vise den Interesse, deres Forfatter nærer for den Sag, der er af saa stor Betydning for os. Endnu bedre havde det naturligvis været, om flere af dem, Redaktionen henvendte sig til, havde besvaret dens Spørgsmaal. Men intet Svar i dette Tilfælde er ogsaa et Svar; naar saa mange betydelige Mænd ikke ved denne Lejlighed har udtalt sig om Kvindevalgret, er Grunden denne lidet opmuntrende, at de ingen som helst Interesse har for Sagen. Det er da blot at haabe, at Udviklingen inden altfor længe vil føre det med sig, at ogsaa de, der hidtil har stillet sig ligegyldigt, maa faa Øje for Spørgsmalets Betydning og føle Nødvendigheden af ogsaa overfor dette at tage deres Standpunkt.

Kvindelige Byraadsmedlemmer.

For Tiden er man i adskillige Provinsbyer i Færd med at udvide Byraadene Medlemsantal, og enkelte Steder sker dette med den offentlig fremsatte Begrundelse, at Udsigten til, at et vist Antal Pladser efter Valget i Marts kan blive besatte med Kvinder, gør det nødvendigt, at Mændene sikrer sig Udsigt til det samme Antal Pladser, som de hidtil har haft, da man frygter, at det ellers vil gaa galt med Udvalgsarbejdet.

Man kan næppe udtrykke sig mere utvetydigt!

Hvis det hævdes, at Byraadene maa udvides, for at Mændene som hidtil

kan dele Udvalgenes Formandsposter mellem sig, da er denne Opfattelse næppe i Samklang med Lovens Aand. Den ny kommunale Valglov gør Mænd og Kvinder ligestillede. Og den Kvinde, der i Kraft af sine mandlige og kvindelige Vælgeres Tillid faar Sæde i Byens Raad, har saa vel paa Vælgernes som paa egne Vegne Krav paa at faa lige Del i Arbejdet, Indflydelsen og Ansaret.

En Borgmester udtalte for nylig under Debatten om et Kommunalraads Udvidelse: Vælgerne er forholdsmæssig stærkt repræsenterede. Udvalgsarbejdet røgtes uden Anstrengelse. Jeg ser derfor ingen Grund til at udvide. Kvinderne maa tage Konkurrencen op med Mændene, baade hvor det gælder Stemmestemmet og Arbejde. Denne Ytring er uden Tvivl korrekt. Hvis man kun agtede at indskyde Kvinderne som Nr. 2 eller 3 i forskellige Udvalg, hvor Hovedarbejdet og Ansaret efter hævdunden Skik paahviler Formanden, vilde de hverken faa synderlig Lejlighed til at udøve Indflydelse eller til at gøre deres Evner og Kræfter frugtbringende.

Det er næppe heller helt klogt paa Forhaand at stille sig altfor kritisk over for Kvindernes Anvendelighed som Ledere af Udvalg.

Det beror jo i høj Grad paa Tilfældet hvor stærkt Fagkundskab og Almenkundskab bliver repræsenteret i et Byraad. Arbejdets Fordeling foregaar derfor ikke efter vedtagne Regler, men efter Skøn. Til en Begyndelse kunde man derfor skønne, at de Udvalg, hvis Røgt ikke kræver særlig Fagkundskab, egner sig for Kvinder. Dette gælder f. Eks. Alderdomsunderstøttelsen. Paa dette Omraade vil en arbejdsdygtig og human Kvinde sikkert gøre lige saa godt Arbejde som en Mand.

Dernæst kan det nævnes, at overfor Sager om Skolevæsen, Sundhedsvæsen, Gade- og Vejudvalg, Kødkontrol og adskilligt andet, er det jo ikke altid sagt, at den specielle Sagskundskab, som kunde finde Anvendelse paa disse Omraader, netop findes i Byraadet.

Overfor saadanne Hverv vil en praktisk og kundskabsrig Kvinde — og det maa erindres, at i Nutiden findes der Kvinder med gode positive Kundskaber

— møde med lige saa fyldige Forudsætninger som den Haandværksmester, Købmand, Sagfører, Arbejder eller Fabrikant, der hidtil har røgtet dem. Ingen af de nævnte Mænd er jo blevet uddannede med disse specielle Hverv for Øje, men har maattet sætte sig ind i Arbejdet, efter at de var blevne valgte.

Endelig kan det tilføjes, at hvor der er Tale om Nyanlæg, Nyanskaffelser o. lign., hvortil der fordres specielt teknisk Fagkundskab, da gælder den Regel jo, at Byraadet i slige Tilfælde kan sikre sig kyndig Assistance hos en specielt uddannet Konsulent. Adskillige Medlemmer hylder vistnok den Opfattelse, at slige Konsultationer betales for dyrt. Men det er et Spørgsmaal, om det ikke mange Steder har været nok saa dyrt at ofre paa den borgerlige Selvtillids Alter. Hvis det skulde vise sig, at Kvinderne har større Respekt for den specielt uddannede Kyndighed og agter at benytte den i større Maalestok, end hidtil er sket i adskillige Smaabyer, vil det næppe være til Skade for Skatteydernes Lommer.

Det ligger nær at antage, at yderst faa Kvinder vil egne sig til at lede Udvalgsarbejder, hvor det finansielle spiller Hovedrollen. De vil sikkert ogsaa selv have Følelsen af, at de gør klogest i at holde sig herfra. En anden Sag er det, at Kvinderne mulig kan tilføre Kommunens økonomiske Forvaltning et Plus gennem deres veludviklede Sans for Vedligeholdelse. Her har Kvinderne gennemgaaet en god Forskole som Husmødre. Det Begreb som kaldes Ordenssans, hvortil hører det stadige Tilsyn med, at Tingene ikke forfalder, den rettidige Fornyelse af Smaadele, der forringes ved Slid, den aldrig trættede Paapasselighed — er en økonomisk Værdi, som de mandlige Byraadsmedlemmer ikke altid har skænket særlig Opmærksomhed.

Kvinderne har maattet føre en haard Kamp mod gængse Fordomme og Mistillid til Kønnets Evne for at komme i Betragtning paa Arbejdsmarkedet. Ikke desmindre er de i Aarenes Løb komne ret godt med paa flere Omraader, hvor man har lært at skatte deres redelige Arbejde. Men det er ikke utænkeligt,